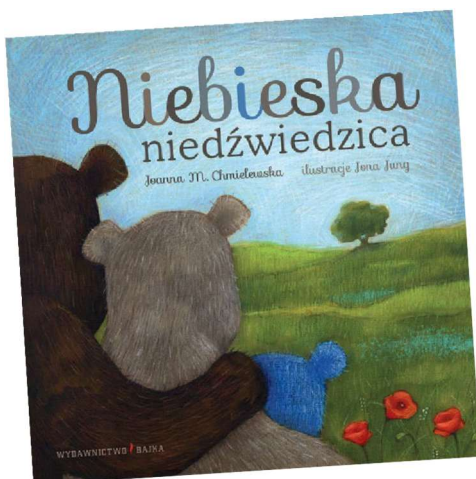

Każdy jest inny i to jest piękne!

Scenariusz spotkania Klubu Czytających Rodzin
w oparciu o lekturę książki Joanny M. Chmielewskiej
pt. „Niebieska niedźwiedzica”.

Książka została, głosami czytelników, wybrana
do Złotej Dwudziestki książek na 20-lecie kampanii „Cała Polska czyta dzieciom”.

Cele spotkania:

- kształtowanie empatii oraz szacunku dla innych;
- budowanie więzi rodzinnych;
- kształtowanie umiejętności współpracy i współdziałania w grupie;
- tworzenie atmosfery wzajemnej akceptacji;
- rozwijanie wyobraźni i pobudzanie twórczej aktywności dzieci i rodziców;
- rozwijanie umiejętności słuchania i rozumienia czytanego tekstu;
- stwarzanie okazji do rozwoju kompetencji społecznych.

Pomoce: książka Joanny M. Chmielewskiej „Niebieska niedźwiedzica”, kartoniki z literami /S, Z, A, C, U, N, E, K/, oznaczone cyframi od 1 do 8, kartki z bloku rysunkowego, kredki, mazaki, farby, lusterko, skrzynia.

Przebieg spotkania:

Zabawa integracyjna „Iskierka przyjaźni”

Dzieci i rodzice stoją w kole i przekazują sobie uścisk dłoni na słowa prowadzącego: „Iskiereczkę puszczam w krąg, niech powróci do mych rąk” i dalej: „Iskiereczka powróciła i nas wszystkich połączyła”. Dzieci i rodzice podnoszą ręce w górę we wspólnym uścisku.

Szacunek – wprowadzenie do tematu zajęć

Prowadzący rozsypuje na dywanie kartoniki z literami, oznaczone cyframi od 1 do 8, które po ułożeniu w rosnącej kolejności utworzą hasło (SZACUNEK). Prosi, aby dzieci z rodzicami odczytały hasło i spróbowali razem powiedzieć, co oznacza to słowo.

Wysłuchanie opowiadania Joanny M. Chmielewskiej „Niebieska niedźwiedzica”

Jeden z rodziców czyta opowiadanie „Niebieska niedźwiedzica” Joanny M. Chmielewskiej, następnie prowadzący zachęca dzieci do wspólnej dyskusji – przykładowe pytania:

- Kto jest bohaterem opowiadania?
- Kim była Azul?
- Jak była traktowana przez wszystkich?
- Dlaczego nikt nie chciał się z nią bawić i nie pozwolono jej brać udziału w zawodach łowienia ryb?
- O czym marzyła bohaterka?
- Dlaczego musiała opuścić Niedźwiedzią Dolinę?
- Jak się wtedy czuła?
- Jak zakończyła się ta historia?

Prowadzący spotkanie, kończąc dyskusję, zadaje pytanie: Czy czasami zdarza się wam czuć tak, jak czuła się Azul lub zachowywać tak, jak ci, których spotykała?
Odpowiadają dzieci i rodzice.

„Czy chudzi, czy grubi” – zabawa integracyjna

Prowadzący prosi, aby dzieci i rodzice naśladowali za pomocą gestów treść piosenki, refren – stojąc w kole, a zwrotki – stojąc w parach (rodzic i dziecko). Zabawę można powtórzyć kilka razy. <https://www.youtube.com/watch?v=62c4IRkMJ44>

*Ref.: Czy chudzi, czy grubi,
Czy mali, czy duzi,
wszyscy lubią bawić się, się, się,
więc kto jest tu razem z nami
niech dobierze się parami
i niechaj weseli się.*

*Nosek do noska x2 mrugają oczka raz, dwa, trzy.
A teraz buźka x2 słuchają uszka raz, dwa, trzy
Ręka do ręki x2 i ukłon piękny raz, dwa, trzy.
Noga do nogi x2 wystają rogi raz, dwa, trzy.*

„Jak wygląda szczęście?” – praca plastyczna

Prowadzący prosi Klubowiczów, aby namalowali Azula w taki sposób, żeby było widać, że jest szczęśliwa. Swobodne wypowiedzi rodzin na temat wykonanych prac.

Przykładowe pytania:

- Jak czuła się Azula, gdy razem z królem wróciła do domu?
- Dlaczego czuła się szczęśliwa?
- Czy zdarzyło się Wam, że czuliście się tak szczęśliwi jak Azula?

Podsumowania prowadzącego: każdy ma w sobie coś, co może podobać się komuś innemu, chociaż nie zawsze to coś można dostrzec od razu. Tym czymś może być nasz dobry charakter czy różnego rodzaju zdolności, które są o wiele ważniejsze niż nasz zewnętrzny wygląd. Ten, kto różni się od nas, nie jest od nas gorszy.

„Lustro” – ćwiczenie wzmacniające poczucie własnej wartości

Na zakończenie spotkania prowadzący zaprasza Klubowiczów do odkrycia prawdziwego skarbu, który jest ukryty w skrzyni. Rodzice i dzieci kolejno podchodzą do skrzyni, w której leży lustro i przeglądają się w nim. Prowadzący prosi, aby każde dziecko i każdy rodzic przyjrzeni się sobie i powiedzieli, co u siebie lubi, np. swoje włosy, oczy, ręce, to, że szybko biega, pięknie rysuje, śpiewa, gotuje, majsterkuje, pomaga innym, dzieli się zabawkami, itd.

Rodzice i dzieci ustawiają się parami. Następnie rodzice i dzieci mówią sobie na zmianę zdania zaczynające się od: Lubię u ciebie...

„Ty też jesteś wspaniały!” – zabawa integracyjna

Dzieci i rodzice stojąc w kole, po kolei mówią, jakie mają zalety. Następnie mówią o zaletach swojego dziecka lub rodzica.

Plan spotkania powstał w oparciu o scenariusz Anny Zielińskiej – wicedyrektorki Bajkowego Przedszkola w Jaśle.